

יתנגדו מערבים לחלוקה יותר מאשר לעליה גדולה ?
אם לערבים יש שכל ואסביציה לאומית - ואין יסוד לשלול
שניהם - הם חייבים להתנגד לעליה גדולה הרבה יותר מאשר
לחלוקה, כי החלוקה מוסרת רק חלק של הארץ ברשות היהודים,
והעליה - מוסרת כל הארץ בידיהם.

יש נימוקים כבדי-משקל נגד חלוקה - אך בשום-אופן
אסור להשתמש נגד חלוקה בארגומנטציה אנטי-ציונית במהותה.
יש לבחון כל נימוק נגד חלוקה - אם אינו נימוק כללי נגד
הבשמת הציונות. בחינה זו מחייבת באופן מיוחד בשיחה עם
באי-כוח הממשלה.

16.6.1937

חבוקר נפגשנו (דוב ואנוכי) עם ראש-הממשלה בניו-
זלנד, סווג'. פגישת זו נקבעה לפני שבועות אחדים, אך
נדחתה ברקע האחרון לרגל ישיבה דחופה של הועידה האימפריא-
לית. הועידה נסתיימה אהמול - וסווג' חוזר לארצו בעוד
שמונה ימים. במראהו, בהליכותיו, באופן דיבורו וחלך
מחשבותיו סווג' הוא ההיפך המאושר והמוחלט של שמו : איש-
תרבות ועדין.

בתחילת השיחה נוכח גם תום ווליאמס, אך נאלץ
לעזוב לרגל ישיבה אחרת.

- 43 -

מסרתי לס. ברכת פועלי הארץ (הוא הפעול היחידי בין נשיאי הממשלה בדומיניונים) והסברתי לו מהות השאיפה הציונית ומפעל העבודה בארץ - ודאגתינו הקשות ברבע זה - והאחריות המוטלת עכשיו לא רק על אנגליה כבעלת המנדט, אלא על כל דומיניון כשותף לאימפריה וחבר בחבר-הלאומים. ה. התעניין במצב בארץ, ביחסים הפנימיים בקרב הישוב והיחסים שבין היהודים והערבים - ושאל כל סיכויי חרו"ח של הועדה המלכותית.

חיות וחוא לא יחיה עוד בלונדון כשהרפורט יתפרסם - ולאפי חרו"ח אין ביכולתו לעשות כלום, כי הממשלה תשען, שהיא מחכה לרפורט, הציע לנו להימנע עם ז'ורדן, הנציב העליון של ניו-זלנד בלונדון (אף הוא לייבור) שהוא גם נציג ג.ז. בחבר-הלאומים, וצווה למזכירו לכתוב לז'ורדן שיפגש איתו לאחר נסיעתו מכאן ויברר איתו העמדה שיש לנקוט כלפי חרו"ח של הועדה.

- נמשתי עם אנדרס - ידידו וסומר חייו של גנדי : מראהו כרב מקובל. מגודל זקן, עיניים צהרות, ומניס שופעים חסד ואהבה. הוא מכיר את קולנבך. חוזר בקרוב להודו ועומד לבוא בטמפבר לארץ. מקווה שהסכסוך בין הקונגרס והממשלה יסתדר - כי הממשלה נוטה לפשרה. השלום בהודו יהיה לברכה לארץ. כי בדרך-כלל אין אפשרי הודו יודעים כלל על א"י ועוד פחות הם מעוניינים בה. אך כשיש סכסוך אפשר לנצל גם את א"י.